

شانوٰنامه ي بووڪه لَه ڪان

به هرام به يزايي

وهر گيڙاني: ئيمان عه بدولوا حيد

۱۹ ي ئيار ۲۰۲۲ شانوٰنامه

ڪاره ڪتبه ره ڪاني نيو شانوٰنامه ڪه:

پالهوان

سيا

بازرگان

ئاغا

شاعیر
دیو
کچ و
پرؤلۆگ

پرؤلۆگ¹: سلاویکی گهرم بۆ ئیوهی پیاوان، سلاویکی گهرم بۆ ئیوهی خانمان

بهخیر بین بۆ سهیرکردنی یارییهکه مان

هم ئیوهی خانمان، هم ئیوهی پیاوان.

منالان ههز به یارییهکانی ئیمه دهکن

بهلام بۆ ئیوه نازانم.

من مروّقهکانی نیو ئه م یارییه دینمه قسه

چۆن بمهوی وا دهیانهنیمه قسه،

ئهوان تهنیا گوئی له قسهکانی من دهگرن

¹له دهقه فارسییهکهدا وشهیی "مرشد" هاتوو که به پیتی کۆنتیکست ئه م وشهیه دهلالهت و مانای جیاواز لهخۆ دهگرت... بۆ نمونه له دهقی عیرفانیدا به واتای رابه و پیشهواوی رۆحی دیت، یان له وهرزشی ترادیسینی زۆرخانهیی "مرشد" بهو کهسه دهوتریت که پالهوان و یاریزانهکان به گۆرانی و شیع و تهپل ئاماده دهکات بۆ یاریکردن و خۆ گهرمکردن ... له م دهقهدا به پیچهوانهوهی ئه و واتایه نهی باسکران "مرشد" به واتای حیکایه تییز و گپره ره وه دیت، به لام ئیمه لیزه دا بۆ جیاکردنه وهی دهقی شانوی له ژانری تری ئه ده بی گه راینه وه بۆ سه رچاوه لاتینییه کان و به تابهت لای ئوریپیدۆس و شانۆنامهکانی سه دهکانی ناوه راست و وشهیی prologue "پرؤلۆگ"مان له باتی حیکایه تییز هه لبژارد... پرؤلۆگ به واتا قاموسییه کهی واته دهستپیک و پیشه کی. له شانۆیشدا به واتای دهستپیکی شانۆ و پیشه کی شانوی دیت... به لام دواتر واتای ئه و که سه ییشی له خۆ گرت که له سه ره تایی شانۆدا، رووداو و ئه کت و کاره کته رهکانی نیو شانۆکه بۆ بیبه رهکان باس دهکات و زورجار خۆیشی کاره کته ریکی سه ره کی نیو شانۆکه یه و له گه ل کاره کته رهکانی تردا دیالۆگی هه یه یاخود زور جار له نیو سته یجی شانۆ دیار نامینیت و ده گه ریته وه... به پیتی ئه و واتایه ی له م ده قه ییشدا هه یه پرؤلۆگ به ته واوه تی پر به پیستی ئه و مانایه یه که له م ده قه دا بۆ "مرشد" به کار هاتوو.

منیش پئیان دەلیم که ئیوه بخەنە پیکەنین.

گەر یارییەکی ئیمە ئیوه سەرقال بکات

مایەى خوشحالییە بۆمان.

ئیمە بەهۆى دلخۆشى ئیوه وه پارووه نانیکمان دەست ئەکەوی و،

دلخۆشى ئیوه، دلخۆشى ئیمەیه.

ئەگەر منالەکانیشتان ستەیحەکی ئیمەیان لى دیار نییە، شوینیکی

باشترین بدەنى و

گەر گوئیان لە دەنگمان نابیت بۆیان بگێرنەوه،

ئیمە تەنیا بۆ دلخۆشى و سەرقالی ئیوه کار دەکەین.

ئێستا با بچینه سەر چیرۆکە کهمان.

چیرۆکی پالەوانیک

پالەوانیک لە هەمووان ئازاترە

و هەموو تەمەنى خۆى لە جەنگدا بردووه تە سەر.

جەنگ لەگەل دێو، جەنگ لەگەل پەرى

جەنگ لەگەل هەرچی خراپەیه.

لە راستیدا که خراپە، خراپە.

پالەوانەکی ئیمەش لەگەلیدا جەنگاوه

و پالەوانە کهمان هاورییەکی هەیه ناویسیایه؛

و ئەمسیایه لە پیکەنیندا دەتانچرینیت.

ئەوه ئیوه و ئەمەسیا،

ئەوه ئیوه و ئەمە پالەوان،

ئەوه سیا و ئەمە پالەوان.

پەردەکه لا دەن.

{په رده که لا دهریت}

- پالوان وا خه ریکه دیت.

پالوانه که ی ئیمه وا دیت.

پالوانیک که زور جه نگاوه،

و له گهل هه رچی خراپه یه جه نگاوه.

{پالوان دیته ژووره وه}

پالوان: دوژمن له کوئییه؟

پرؤلۆگ: له گشت شوینیک.

پالوان: شووشه ی ته مه نی کام دیو؟ ته لیسمی جادووی کام جادو و گهر؟

پرؤلۆگ: سهیری ئه ولا بکه.

پالوان: {ده خولیته وه} له کوئییه؟

پرؤلۆگ: لییره.

پالوان: {راده وه ستیت} هه ر ئه مه نه بوو که دوینی له قه لای به ردباران بوو؟

پرؤلۆگ: نا پالوان.

پالوان: و پیروی کوشکی زایه له ی جادوو؟

پرؤلۆگ: گوئی مه ده یه.

پالوان: دوو رۆژ پیش هه ساری ئیله اکی دیو؟

پرؤلۆگ: خه یالپلاو ئه که ی پالوان.

پالوان: دوینی، دوو رۆژ پیش، سهت سال پیش، هه زار سال. نا

خه یال نییه. ئه م قه لایه به رزه م بییره.

پرؤلۆگ: هه موو قه لاکان له یه ک ده چن و، ئیستا، هه ر بژی ئه مه تو و ئه مه ش

قه لای مه رگ، کاتی نمایشه که یه شمشیره که ت هه لکیشه، هه مووان

چاوه رییبینی

كارهكانى تۆن.

پالەوان: چيتر نابى كەس چاوەرئى سەيركردنى من بى.

پرۆلۆگ: ئەمرۆ پالەوانەكەى ئىمە خەمبارە.

خەمبار مەبن؛ سەرگەرمى ئيوە وا دەست پى دەكا.

پالەوان: نا پرۆلۆگ من چيتر ناتوانم بينەرەكانى تۆ سەرقال و دلخۆش بكەم.

پرۆلۆگ: بۆچى پالەوان؟

پالەوان: ماندوو بووم.

پرۆلۆگ: لە چى؟

پالەوان: لە سەرگەرمكردنى خۆم و ئەوانى تر.

پرۆلۆگ: ماندوو نەبى پالەوان.

پالەوان: ئيتر نامەوى لەگەل ديو، يان پەرى بجەنگم.

خۆم لە كەرى بدەم، يان كوئىرى.

پرۆلۆگ: نايەوى، بەلام دەجەنگى. ئەمرۆش كاريكى بەرچاوتان بۆ دەكات

دەپرسن چييه؟

هەر پالەوانىك دواى حەفتا و دوو جەنگ دەچيئە سەر قەلاى مەرگ،

ئەمرۆش رۆژى پالەوانەكەى ئىمەيه.

پالەوان: نا پرۆلۆگ من ئيتر هەموو شتيكم وەلا ناوه.

پرۆلۆگ: بى هيچ قسەيهك؟

پالەوان: بى ئەملاولا.

پرۆلۆگ: باشه، دەى دواى ئەوه چى دەكەى.

پالەوان: سەير دەكەم؛ سەيرى جەنگيک دەكەم.

پرۆلۆگ: كى دەجەنگى؟

پالەوان: من!

پرۆلۆگ: تۆ؟ كەواتە تۆ ھېشتائىش -

پالەوان: دەجەنگم!

پرۆلۆگ: لەگەل كى؟ خۆت؟ ئەى ھاوار خۆ ئەمە لە كوشندەترىن جەنگەكانە.

پالەوان: براوھىيەك لە ئارادا نىيە.

پرۆلۆگ: بە ھەرحال -

پالەوان: ئەوھى دەدات بە عەردا خۆتى!

پرۆلۆگ: ئەو شەر ناك، بەلام جەنگىكى گەرەتر دەكات؛ لەگەل خۆى!

چىتر.

پالەوان: چى بلىم؟

پرۆلۆگ: باسى خەم و ئازارت بكە.

پالەوان: ماندووى ماندوو بووم.

پرۆلۆگ: لە چى؟

پالەوان: لە ماندوويەتى.

پرۆلۆگ: ئەى ھاوار خۆ ئەمە لە خراپترىن ماندووبوونەكانە.

پالەوان: كەى خولەككىش ئاسوودە بووم؟

راخەرم زەوى بوو، پىخەفم ئاسمان.

ھەر بووم كر دووھتە دەشت و كىوان.

ھەر چووم و نەگەيشتم.

ھەر گەيشتم و تىنەگەيشتم.

ھەر وتم ئا لەو دوورەوھە كىويك ديارە،

لە دامىنى كانياويك

تەنىشت كانياوھەكە سەوزايى.

ھەبوو، بەلام چۆل بوو.

ھەموو شتە ھەبوو، بەلام چ سوودی ھەبوو؛ چۆل بوو.

پرۆلۆگ: پالەوان نەکا ئاشق بووبی؟

پالەوان: خۆزگە دەبووم

پرۆلۆگ: ئیتر بە ئیمە مەلی.

پالەوان: من عاشقی عەشقم.

پرۆلۆگ: چیرۆکیکی سەیرە {دەچرئ} تۆ عاشقی و من بیئاگام – پیکە نیناوییە.

پالەوان: کەواتە پیکەنە.

پرۆلۆگ: عیشق _

پالەوان: قسە قورا!

پرۆلۆگ: یانی نەبووی؟

پالەوان: با رۆژیکیان.

پرۆلۆگ: کام رۆژ؟

پالەوان: رۆژیک کە بۆم گشت رۆژیکە

ھەموو رۆژەکانیش ھەر ئەو رۆژەییە

پرۆلۆگ: کە ی؟ چ کاتیک؟

پالەوان: نە دوینی بوو، نە ئەمرو

زۆر لەمیژە، ھەزار سالە.

پرۆلۆگ: دلی پالەوانیک وەک شۆرەکاتە،

گیای تیدا ناروی،

بەلام ئەگەر بروی، هیچ کات لئی نابیتەو.

پالەوان: جوانت فەرموو پرۆلۆگ. هیچ کات لئی نابیتەو.

پرۆلۆگ: بیریشی لی مەکەو، تۆ بەھیزترین پالەوانی، کەس ناتوانی

رەو بەرووی تۆ بیتەو.

پالەوان: بەلام ئەو منى دا بە عەردا.

پرۆلۆگ: نەمببستبوو.

پالەوان: ئەو تەنیا كەسێك بوو كە منى دا بە عەردا.

گوتى تو پالەوانى، برۆ بجهنگه.

گوتى برۆ بجهنگه، ببيكوژه!

پرۆلۆگ: ئەى تو جهنگاى؟

پالەوان: بەلى.

پرۆلۆگ: لەگەل خۆت

پالەوان: بەلى.

پرۆلۆگ: كوشتت؟

پالەوان: نەمتوانى.

پرۆلۆگ: نەتتوانى؟

پالەوان: نەخيز. هەموو جهنگىك كۆتايىيەكى هەيه،

ئەم جهنگه كۆتايى نەبوو.

پرۆلۆگ: تو ئەمەت لەبیرت نەکرد.

پالەوان: دوینی بینیم هەزار ساله، بەلام من نەمتوانى

پرۆلۆگ: دوینی -

پالەوان: وەكوو هەموو پرۆژیک -

پرۆلۆگ: تو لە جهنگ گه رايته وه.

پالەوان: جهنگ لەگەل ديۆيك.

پرۆلۆگ: ئەى دواتر؟

پالەوان: لە بەردەم دەروازەكە، گویم لە خۆم بوو كە دەيگوت:-

تو پالەوانى، بەلام لەگەل خۆشتدا راستگو نیت.

ئەو دەى ھەموو رۆژىك دەيكەى جەنگ لەگەل دىو نىيە.

ئەى فىلپان، تۆ ھەموو رۆژىك بە مەبەستى مردن دەجەنگى،

بەلام بە زىندووىى دەگەرپىتەو.

درىغ بۆ پەلوپۆكەوتن، ئەو چ درۆيەكە كە دووبارەى دەكەيتەو؟

راستى دەکرد: من خۆم ھەلدەخەلەتاند.

پرۆلۆگ: منىش خۆم ھەلدەخەلەتىنم.

پالەوان: وەكوو ھەر كەسىكى دىكە.

پرۆلۆگ: وەكوو ھەمووان.

پالەوان: بەلام من خەرىكە چى دەلیم؟ بۆ كىى باس دەكەم؟

پرۆلۆگ: بۆ من، بۆ ئیمە.

پالەوان: كەسانىك كە سەیر دەكەن، بەلام نابىنن.

پرۆلۆگ: ئەو من بىرى ئازارىك دەخاتەو كە تەمەنىكە لەگەلمدايە.

لەو سالى قاتوقرپىيەو لە پىرئىژنىكم بىست كە دەيوت:

برىنى گەورە تەنيا مرۆف تىكدەشكىنىت،

بەلام ئەو دەى كە دەيكوژىت برىنە بچوو كەكانە.

پالەوان: ھەر بژى.

پرۆلۆگ: سەلامەت بى. كەواتە تۆ ئىتر.

پالەوان: خەرىكە كۆتايىم دى.

پرۆلۆگ: زۆر ناخۆش بوو.

پالەوان: كە ناتوانم بىمە ئەو دەى خەلكى تەماشام بكەن؟

پرۆلۆگ: خەلكانىك كە تەنيا سەیر دەكەن.

پالەوان: مردنى پالەوانەكان!

پرۆلۆگ: كەسانىك كە تەنيا دەژمىرن، پاش جەنگ.

پالەوان: تەرمى مردوۋەكان!

پرۆلۆگ: جوانت وت پالەوان، شتى تر بلى.

پالەوان: لەبارەى چىيەوہ؟

پرۆلۆگ: ھەر شتى كە بتەوى، ھەر شتى كە دلت ئاسوودە بكا.

پالەوان: دلى من؟ ھەزاران سال رووم لە دەشت و كئو كرد ئاسوودە نەبوو.

پرۆلۆگ: كەواتە لەبەر ئەمە رووت دەكردە دەشت و كئوان؟

وہكوو ھەورەبرووسكە،

وہكوو ھەور و با.

پالەوان: لەبەر ئەمە دەجەنگام.

پرۆلۆگ: لەگەل ئەو جن و پەرييانە

پالەوان: لەگەل خويشم!

پرۆلۆگ: سەيرى ھەر كەسيك دەكەى ئاسوودە نىيە لە ژيانيدا

لەو سالى گرانييەدا، گويم لە پيرەميرديك بوو دەيگوت.

يەكيك لە بى پارەيى دەنالينى، يەكيك لە نەخوشى.

يەكيك لە بىزارى دەسووتى و، يەكى لە عيشق.

بەلام ئازارى عەشق خويشترين ئازارە.

پالەوان: مەرگى عاشقيش خويشترين مەرگە.

پرۆلۆگ: راستت وت ئەوہ باشترين مردنە.

پالەوان: ياقوت خەريكە ديت.

پرۆلۆگ: سيا.

پالەوان: تاكە دوستى من.

پرۆلۆگ: لەناو ئەو ھەموو دوژمنە.

سيا: ھۆ، ھۆ، ھۆ -

پرۆلۆگ: بئی دهنگ، بئی قال و هاوار. نه تبينم له م ناوه، کاتی نيبه. ملت بشکينه!

{سيا که لای راسته وه هاتبوو له چه په وه چوو ده ره وه}

پرۆلۆگ: دهی پالنه وان ده توت _ له عيشق.

پالنه وان: زولفيک منی په ريشان کرد.

گوتم رهنگ نيبه ره شتر له رهشی چاوه کانی.

بهژن و بالايهک، بالای منی چه مانده وه.

من نهوم له خه ودا نه بينی.

من نهوم له پرۆژيکدا بينی و ونم کرد.

وهکوو پاشايهک ده سه لاته که ی له ده ست بدات.

وهکوو نه وليايهک، که باوه ره که ی له ده ست بدات.

قه لغانه که م فری دا، سه رم خسته سه ر زهوی،

و خوژگه هه لمه نبريا.

ژيان بئی نه و زه رده خه نه یه، بيا بانيکه،

که من تييدا سه رگه ردانم.

سيا: هو، هو، هو، _

پرۆلۆگ: هه له له لی مه ده سيا، پالنه وان سه ودا ی جارانی نيبه.

سيا: ناخر نه مرويش وهک پرۆژانی تر نيبه.

پرۆلۆگ: بئی ته پوتۆن، نه بينم که وه ستابی.

سيا: ميوانی نه خوازاو منم؟ باشه ده رۆم به لام له پشت ده رگا که وه ستاوم.

{سياکه که له خواره وهی چادره که هاتبووه ده ره وه له راسته وه ده چپته ده ره وه}

پرۆلۆگ: بلی پالنه وان؛ بلی.

سيا: سه ت جار گويم لی بوو که سيک بانگی ده کرد.

له دار بيستم، له ناوينه.

له با،

له ئاسكى بيابان،

له ئاوى به خور،

كه منى بانگ ده كرد.

{سيا له سهره وهى ستهيجه كه ديتته ژوور}

سيا: هو پالوان - ئهى هاوار به مالم، كونه مشكيتك ده كړين بو خوچه شاردان.

دهرد و به لا نزيكه

پرؤلوك: خوټ هه زه لى مه كه ياقوت. له م ساته دا كوا ريزت؟

سيا: چوومه دهره وه به جى ما.

پرؤلوك: كوا سلاوت؟

سيا: ئاغاكهى خو م سه لاموعه له يكوم.

ئاغاكهى خو م سه رى هه لپره.

ئاغاكهى خو م ده بينى وا ده له رزم؟

ئاغاكهى خو م، چونكه ده ترسم.

پرؤلوك: ئه م ناز و عيشويه به سه، بو رهنگ به پروته وه نه ماوه؟

سيا: ئاغاكهى خو م دونيام شيواوه

ئاغاكهى خو م نه يژى درويه.

ئاغاكهى خو م پشتوين توندى

ئاغاكهى خو م بوچ پيناكهنى؟

پالوان: چى بووه؟

سيا: هه موو شار به دواى تودا ده گه ران.

پالوان: منيان دوزيبه وه؟

سيا: نا!

پالہوان: دہزانم؛ خویشم ہر وہا۔

پرؤلؤگ: ئیمہ ریگایہ کی دریژ دہبرین۔

بہ لام ہیچ نادوزینہ وہ۔

سیا: ها! له بهردم دہروازہی شار دیویک پیدایا بوہ۔

پرؤلؤگ: دیو؟

سیا: رموزنیکی بیابانی، رموزنیکی زہنگولہ لہ پی

تارماییہک ریگ و ہک دوالپا۔

دیوہزمہیہ کی خالداری تہنورہ لہ پی،

کہ ریگای میگل دہگری

کہ ریگای ئاوی گوری،

کہ ریگای کاروانی دہگرت۔

رموزنیکی قابلہ مہ لہ سہر،

رموزنیکی سہری لہ سکیدیہ،

دیویکی یہک چاؤ۔

کچہ کانمان کہ بینیان، پی پی پیکہ نین۔

ئو بہ حہوت جور دہرکہوت، پیش ہر حہوت دہروازہ کی گرت۔

چ بہ لایہ کہ - کومہ لیک بہ شوین پالہواندا دہگہرین

بہ ہاوار ہاوار۔

پالہوان: من چیتر لہ گہل کہ سانی تردا ناجہنگم، جہنگیکی گہورہتر دہکہم۔

پرؤلؤگ: لہ گہل خوی!

سیا: ئہی دلی بیئاگا چ کوشتن و برینیک،

چ خوینیک {دہوہستی}

گوتت چی ناکہی!

پالەوان: تەنیا - ناچەنگم.

سیا: بى گالتە؟

پالەوان: سوودى چىيە؟ ھەر جوريك لىي بروانى جەنگاوم

تەواوى تەمەنم، ھەموو تەمەنى پىر ئازارم.

بەلام ئەمانە چىيان كىردووه؟ جگە لە سەيركردنى جەنگى ئەوانى تر؟

من ئىتر ھەموو شتىكم وەلاناوہ.

سیا: ئەوہ قسەى كۆتايىتە؟

پالەوان: قسەى پالەوان سەرەتا و كۆتايى نىيە.

{بازرگان دىتە ژوورەوہ}

بازرگان: ھۆ، پالەوان_

پرۆلۆگ: گيانى من، ئازىزى من، تۆ كىي؟

بازرگان: من منم؛ پياوى بەريز، كابرانى بازرگان. ئۆى بازار، ئۆى حوجرەكان. باس

باسى دىويكە، دىويكى دوو سەر، چوار چاۋ، پىنج شاخ، ھوت دەست.

{ئاغا دىتە ناوہوہ}

ئاغا: ھۆ پالەوان.

پرۆلۆگ: گيانى من ئىوہ چ كارەن؟

ئاغا: من شىخى كاملى خاوەن پىبازم. ئۆى دەستە گولەكان، منارەكان، موسلمان

نەبىستى، كافر نەبىنى، دىويك ھاتووه، خراپتر لە دىويى سەمەندون، دىندەترە لە

سورخاب دىو، خوينمژترە لە ھىندى جگەرخۆر.

{شاعير دىتە ناوہوہ}

شاعير: پالەوان لە كوئىيە؟ دوورە يان نزيك؟ خەوتووه يان بەخەبەرە؟

پرۆلۆگ: گيانى من، ئىوہ چ كارەن؟

شاعير: من شاعيرم، پياويكى خوش مەشرەب، پياويكى بى رىا، ئۆى ھەموو

تىنووسەكان، ديوانەكان، سەفینەكان. دىويك دەبينم، بە چاوى سوور، بە

نه فیه تیکی سهوز، به چاوی بچووک، به دلئیکی بهرد، به هزار سهر، به هزار
رهنگ.

پرؤلۆگ: به لام پالەوان نایه وئ بجهنگی.

سیا: جهماعهت دواى کلاوى بابدوو کهوتوون.

ئاغا: ههلبهت که گالتهیه. فشهیه. له رابدوو و ئیستاشدا شتی وا نه بینراوه.

شاعیر: ئەو ژنه وتی پالەوان دهجهنگی.

بازرگان :- راسته، ههلبهت ئیمه له سهر ههقین. با بچینه پیشهوه.

سلاو له تو ئه پالەوان، ئه وه چ قسانیکه، دهیکهن؟

شاعیر: له مه درۆتر نییه.

پالەوان هه میشه به پالەوانی ده مینیتته وه

ئاغا: له وه راستتر نییه.

تو پالەوانی ئەم شارهی

ئازاترین پالەوانی سهر زهوی

پیاوتر له هه رکه سیکی تر _

پالەوان: و قوربه سهرتر له هه مووان.

بازرگان: پالەوان چی گوت؟

ئاغا: من باش گویم لی نه بوو.

شاعیر: من بیستم و برپوا ناکه م.

بازرگان: گوئ له قسه کانی ئیمه بگره _

ئاغا: خه لکی ئەم شاره ئیمه یان ناردوووه.

پالەوان: من گوئ ده گرم

شاعیر: هه _ بو ئازاره کانی ئیمه.

پالەوان: له بهر ئه وه ی ژانی ئیوه ژانی منه، به لام مه خابن ژانی من ژانی ئیوه نییه.

ئاغا: تۇ دەبىت بجهنگى.

بازرگان: بىستت؟

پالەوان: بىستم، بەلام ناچهنگم.

ئاغا: دەبىنن؟

پالەوان: من سويندم خواردووه!

ئاغا: باشت نه کردووه.

پالەوان: من شمشيره کهم ماچ کرد و وه لاوهم نا. من زور جهنگام، بەلام هيچ کات سهرنه که وتم.

شاعير: پالەوان چى گوت؟

بازرگان: بە باشى گويم لى نه بوو.

شاعير: بەلام ئەمه کۆتا ديوه که لهم دهر ووبه رهيه.

پالەوان: هيچ ديويک کۆتا ديو نيه، وهک چۆن هيچ پالەوانىک کۆتا پالەوان نيه.

{دەر و ات}

شاعير: ئيمه به هه موو هيوايه که وه هاتينه ئيره.

بەلام بى هيچ هيوايه که ده گه ريينه وه.

پالەوانه که ي شار پشتى له جهنگ کردووه،

و ئيستا شار که وتووه ته دهست ديويک،

(عه با له سهرىک ديتته سهر وه)

عه باله سهر: هو پالەوان -

سيا: [به دار ده کيشيت به سهريدا] تۇ ئيتتر دهمت داخه!

{عه باله سهره که ده چيته خواره وه}

بازرگان: رهنگه دهسته و دامانى نزايه که بين، يان خه لاتىک، يا پهيمانىک،

ئاغا: كەسنىك نىيە بكىشى بە سەرمدا و بلى ئەى قوربەسەر، بۆچى لە ناپياويك پارايتەوہ.

سيا: {دەكىشىت بە سەريدا} ئەى قوربەسەر!

ئاغا: {لە گەلىدا دەستەويەخە دەبىتەوہ} بۆچى لىم دەدەى ئەى گلاو!

سيا: خۆت وتت كەسنىك نىيە بكىشىت بە سەرمدا؛ من كىشام

بازرگان: كەس نىيە پىم بلى ھەى كالفام، ھەى قورمساغ_ مردن جارىكە و شىوہنىش جارىك!

سيا: ھەى كالفام، ھەى قورمساغ، ھەى دەبەنگ.

بازرگان: {پەلامارى دەدات} بۆچى جنىو دەدەى؟

سيا: خۆت ويستت كەسنىك پىت بلى كالفام!

شاعىر: ئەى ئىمە تەمەنىك قەلاودۆشكانم بۆ خەلك گرتەوہ كەس سوارمان نەبوو.

{سيا دەچىتە سەر شانى}

شاعىر: ھۆو بۆ وا دەكەى؟

سيا: خۆت بەدواى يەكىندا دەگەپراى سوارت بىت

{عەبا لەسەرەكە دىتە سەرەوہ}

عەبالەسەر: ھۆ پالەوان -

سيا: {بەدار دەكىشى بە سەريدا} تۆ ئىتر دەمت داخە!

{عەبالەسەر دەچىتە خوارەوہ}

شاعىر: پرخە پرخ، دەبىستن؟ دىوہكە ھىشتا لەپىشت دەروازەى شار نركەى دى، خۆى بە دىوارەكانى شاردا دەكىشى - بەدواى رىگايەكدا دەگەپرى.

ئاغا: ئەى ھاوار بۆ گىشت شتى، ھەى داد و بىداد، دەستى نزا بۆ كى بەرزكەينەوہ؟

بازرگان: لەوانەيە ناچار بىن لەگەل خودى دىوہكە رىك كەوين!

سيا: قاقا پىدەكەنم بە پياوہكان، چەند باش ھەلدەبەزنەوہ،

چەند زوو زەلىل دەبن.

بازرگان: تو خۆت چیت تا به ئیمة پیتبهکه نی؟

سیا: من نۆکه ری پالەوانم؛ خاوه نی گوپالیکى هه زار تهنى پۆلام.

بازرگان: ئەو پالەوانه، تو بۆ خۆت گف ده که یته وه؟

سیا: هه رچه نده من له که سیک که مترم، به لام به تهنه خۆم

چه ندين که سم.

نۆکه ری کم که چه ندين به رپر سیاریه تیم له ئەستویه.

جاروبار پيشه نگم، جارى وه هاش پاشه نگ، جارى وه ها به یداخ به ده ست،

چارچی و که ره ناژهن و ده هۆل کوت

جاروبار مه یته ر، جارى وه ها عه ودال

قه راوّل و ئەسپسوار و خزمه تکار

خه به ربه ر، جارچی، نامه به ر

هاوده م، سفره چی، هاومه حره م

راسپیزدراو، مه یته ر، چه کدار

تۆپخانه چی، قه ره قۆز، پاسه وان

خانه خوئ، قاپیوان، سه روک ئاخوړ

له شه ری ده سه ته ویه خه دا پیکه وه ین، ئەو شمشیر هه لکیشی ئەوانی تر ده یخه نه کالانه وه.

ئەو هیرش ده بات، هه لبه ت من تیده قووچینم.

{عه باله سه ر دیته سه ره وه}

عه باله سه ر: پالەوان له کوئییه؟

سیا: به دار ده کیشی به سه ریدا، تو ئیتر ده مت داخه!

عه باله سه ر: خۆت ده مت داخه!

سیا: چه زت له شه ره، وه ره پيشه وه، به لام ده مامکه که ت لابه.

عەبالەسەر: خۆت لای بە، لە ھەموو بنەمالە کەمدا لە من جواتر نییە.

{سیا عەباکە رادەکێشی - ئەو دێو کە یە. ھەمووان ھاوار دەکەن،
دێو کە پێدەکەنی.}

دێو: من دێوم

من لە رێگای باگرەکانەو ھاتووم، لە رێگای ئاوە تیزەکان.

ئێستا من ھیزی ھوت کورم ھەیە،

و ھوت برایشم،

کە ھەمووان لە مندا کۆ بوونەتەو،

من بە سی دەست دەجەنگم.

کە لە ھەر دەستیک گورزیک یا شمشیریکم پێیە،

پم، یا کەمانیک، یا تیریک.

من خاوەنی جادووم، ھەرساتە و لە سووچیکدا ون دەبم،

بەلام لە سووچیک تر دەردەکەوم،

من بۆ پالەوانەکان ئایەتی مەرگم

من دەروازەکان دادەخەم، رێگە بە کاروانەکان نادم.

منی مەر خۆری میگەلەکان دەرفینم،

گورگەکان منالی منن.

پوژیک لە شیوەی کریان ھاتمە شارەکە.

لە بازارەکانی ئێو دا دەگە پام.

کچە جوانەکانی ئێو بە من پێدەکەنین

ھەر پوژە و بە دەموچاویک دەگە رامەو و یەکیکیانم دەبرد.

منی تالانچی، منی تالانکەر ھەمووانم ترساند و راویانم نا.

پالەوانەکە ی ئێو دەترسی.

من ئالنگارى دهكهم و جوابيک نيبه.

زنجير و گۆپالەكهيم دى هيچ نيبه.

رهنگه ئيمانەكهيان فریان بکهوئ.

قسهئ قۆرى وام نهبيستبوو.

كام ئيمانە؟

رم و شمشيرم بيستبوو، گۆپال و گورزم بيستبوو.

لهنيو ئەم چهكانه دا باسى ئيمانم نهبيستبوو.

من گرم تيبه ربووه ؛ هو - هو - هو -

من چاوه پيى ركبهرى هاوئاستى خۆم دهكهم.

پرۆلۆگ: ديويک بهم ههيبه ته، ئەسته خفيره لا،

ههرچى وت و ههرچى کرد دهئى ئيمهئ داخست.

سيا: {دهله رزئ} پالەوان —

بازرگان: ئەئى هاوار - بازارهكان، کاروانسه راکان، کۆگاکان.

شاعير: ئەئى هاوار - دهستتووسهكان، دهفته رهكان، تينووسهكان.

ئاغا: ئەئى هاوار - گومه زيبهكان، حوجرهكان، کاشيبهكان.

سيا: پالەوان —

بازرگان: دهبي فيلى لئ بکهين، دهبي بۆ جهنگى بهلا بينيرين

ئاغا: به ههر فيليک به ههر راورپورييهک

بازرگان: ئەئى هاوار، زيړهكان له کيس چوون.

ئاغا: ئەئى هاوار، ئايه تهکان -

شاعير: چيرۆکهكان، حه ماسهكان، هه موويان له ناوچوون

{ پالەوان له تهنيشتيه وه ديته سه ره وه }

پالەوان: دهنگى ناحهزى كئ بوو - كه بانگى منى ده کرد؟

سیا: باشه که هیشتا تا قهتی گالتهت ههیه پالەوان. چاک به ئیمه پیدهکەنی.

حهزت له م چه هچه ههیه دهیکەم؟

پالەوان: بۆ تو چه هچه هه لئ دهدهی؟

سیا: وا ئیمهت خسته ئازار و مهینه تییه وه، که چه هچه هه مان له بیر نه ما

به نه جهنگانی تو کئ خوشحال ده بی پالەوان؟

بازرگان: من بلیم؟

ئاغا: من بلیم؟

شاعیر: من بلیم؟

سیا: ئەو دیوه زمهیه، تو ئیمه به قولبه سترکراوی رادهستی ئەو دهکەنی.

پالەوان: من ته نیا گوتم ناجهنگم

سیا: به لام ئیستا که بانگم کردی پالەوان وهلامت دایه وه.

پالەوان: مه به ستت؟

سیا: تو له دهست خوت رزگارت نابئ پالەوان.

پالەوان: من له ژیر باری سویندیکم.

ئاغا: بۆ شکاندنی سوینده کهت ریگایه ک ههیه، من سه دانجار توبه م شکاندو وه.

پالەوان: پالەوان پابهندی سوینده کهی ده بی !

شاعیر: به لام ئەو ژنه وتی له چاره ی پالەواندا جهنگیکی گه وره ده بیئی

پالەوان: کام ژن؟

شاعیر: ژنیکی فالچی و چاره بین.

بازرگان: ئەو به ئیمه ی وت پالەوان ده جهنگی - بی ئەوهی شته که له دهست خۆیدا

بی.

پالەوان: ئاوه های وت؟

شاعیر: ئەو دانا بوو.

پالەوان: ئەو ژنە لە كوئىيە؟

كچەكە: من ليرەم.

{كچەكە دیتە ژوورەوہ}

پالەوان: {حەپەساو} تۆ چارەنوس دەخوینیتەوہ؟

كچەكە: من ئەستیرە دەبینم.

سیا: دەكرى سەیری ئەستیرەكەى منیش بكەى؟

كچەكە: تۆ لە كام بورجى؟

سیا: بورجى زەهرى مار.

كچەكە: ھەر لەوئى بە كە شوینی تۆ لەوئىیە.

پرۆلۆگ: گالتە مەكە یاقوت، بینیت كە تەریقى كردیتەوہ !

سیا: ئیمە ھەرلەسەرەتاوہ تەریق كرابووینەوہ.

بازرگان: ھۆ ھەلەوہ، چارەیەك بدۆزەوہ. بلى چورتكەكان باویان نەما.

ئاغا: بلى كە دوعاكان قبول نەبوون.

شاعیر: بلى كە ئەفسانەكان لەبیر كران.

بازرگان: خۆتمان لى بەدەرخە ژنە.

كچەكە: وەرە تیر سەیرم بكە.

سیا: خەوت لى كەوتووہ پالەوان.

پالەوان: ھەلە نەبم، شتیک لە ئارادایە.

پرۆلۆگ: چى بووہ ؟ بۆچى پالەوان ئاوا گۆراوہ؟ بۆچى دەستەكانى دەلەرزى؟

بازرگان: ھۆ ھەلەوہ، پشكى خۆتت بەر دەكەوئى گەر بینیرى بۆ شەر.

ئەى داماو، فیلێك بكە، درۆیەك بكە، پشكێكت بەردەكەوئى.

شاعیر: ئەى ژنى جوان، كە قژىكى دريژت ھەيە، من بە بەزرى بالات

شيعرێكت بۆ دەھۆنمەوہ ئەگەر بینیرى بۆ جەنگ.

ئاغا: پوخسارت داپۆشه ژنهكه، بهلام نهك زور، من بۆ تو دوعا دهكهه م ئهگهر
بينيري بۆ جهنگ.

پرؤلۆگ: خوتان لادهن، وسكت بن، شتيك پرووى دا.

سيا: - هوسكون، كچولهكه قسهيهكى كرد

كچهكه: من تهليسميگ دهبينم -

پالهوان: بهداخهوه بهختى من وهك چاوهكانى تو رهش بوون.

كچهكه: من نهينى دهخوينمهوه. بلى، كه تو بير له كهسى دهكهيهوه.

پالهوان: سالانىك ههر خوت ههلكيشا پالهوان، ئىستا كه ميگ راستييهكان ئاشكرا
كه.

كچهكه: من ئاوينه دهبينم. گويم ليته. دهتگوت.

پالهوان: بهداخهوه خه يالم پهريشانتر نييه له زولفى تو.

كچهكه: ئاوينه كه درزى تيكهوت، زارهكه مان باش نهكهوت.

خه يالى تو پهريشانتره له زولفى لولى من.

پالهوان: رهنگه من ئهفسوونى نيگايهك بوويتم،

ئهو شه ماله كه ههلهدهكا بى زايه له نييه.

له تودا عهشق و مهرگ ههردووكيان دهبينم.

كچهكه: من زار ههلهدهدم. قسه بكه. له بهيانبييهوه بى قهرارى.

پالهوان: شتيكى نامۆ له بهرانبهرم بوو.

كچهكه: - ئه م قهلايه بيدهنگى بالى بهسهرداكيشاوه.

پالهوان: بۆ ههر لايهك سوورام، نه ريگايهك ههبوو نه دهلاقهيهك

داگيركردنى ئاسانه، داگيركردنى ئاسان نييه.

كچهكه: چاكه و خراپه دهكهى، بۆچى؟

چاوهروانى! - بهلينيگ ههبوو؟

پالەوان: گوتبوی ئەو نەببىنم نامرم.

كچهكه: بۇ وا زەلت دەروانى؟

پالەوان: تۆ چاره نووس ناببىنى.

كچهكه: من لەبى دەست دەخوینمەوه. خەتیک که بەلای خەتیکدا تى دەپەرى؛

لەویدا بوو بە دوو لقه وه.

پالەوان: گوتبوی روخساری نەببىنم نامرم.

كچهكه: لە بەیانیبه وه نوقمى خەيالى.

پالەوان: ئەمە چ زەردەخەنەيه که که تەواوی سەرکه وتنه کانی من بە گالتە

وهرده گری.

كچهكه: من نيوچه وان دەخوینمەوه.

پالەوان: دەشى ئەمە هەمان ئەو چاوانە بیت که لە تاریکی ئەواندا ون بووم.

لەوانەيه ئەم که زيبه دريژانه هەمان ئەو هەلدیره بى که که وتمە ناوی.

كچهكه: من کۆنکه نه کان دەخوینمەوه. پیره ژن و سەرباز و دل.

پالەوان: تۆ چاره نووس ناببىنى. لە چەندین کراسا تۆم ببینووه.

نا، تۆ بەخت ناخوینیبه وه،

لەوانەيه تۆ خودی چاره و بەختی من بى.

كچهكه: کارم بە درۆ رایی دەبى.

بە هەر تالە قزیکمدا فیلیکم هەلواسیوه.

ئەگەر نەتەوی برۆم.

پالەوان: دواپۆژم لە دەستەکانی تۆدایه.

من پشکی تۆ دەدەم. بلی

لەمە رۆژگارە زیاتر یاریی بە من مەکه.

كچهكه: من فالى نۆک دەگرمه وه – بە کۆ و بە تاک.

بلی پالەوان شتیک لەسەر سەرت دەخولیتەوێه.

پالەوان: پوژیک عیشق لە شیوەی ژنیکدا دەرکەوت، بە جوانییەکی فیلبازانە.

منی گۆری، کە نغروی لەخوباییبون و بیبەزەیی و ئازایەتی بووم.

کچەکە: بیدەنگ بە پالەوان؛ قسە مەکە، ئارام.

پالەوان: هۆ پالەوان، ئەم عیشقە چی لە تۆ کرد؟

کچەکە: هۆ پالەوان، تۆ چیت کرد لەگەڵ ئەم عەشقەدا؟

پالەوان: پوشتم ئەوم لە بیاباندا ناشت.

پوشتم ئەوم بە لەنگەرێک بەست و ناردمە قولایی دەریا.

پوشتم ئەوم لە پیی دالیک بەست و فراندە ئاسمان.

هەر جارێک کە دەگەرێم مالهۆ، دەمبینی دانیشتووێ و زار هەڵدەدات

وازم لە مالهۆ هینا، بووم بە قەلەندەر.

لەگەڵ من و بەدوای مندا دەهات.

لەپیش مندا دەرۆیشت، دەستی راست و چەپم بوو.

کچەکە: تۆ باسی سویندی گەرە پالەوانانەت کرد.

ئەی تەلەکە باز، تۆ چەندین جار سویندت شکاندووێ.

پالەوان: سویندم خوارد لەبیری بکەم.

سەدان جار سویندم خوارد و شکا،

یادی منی پەلکیش دەکرد.

کچەکە: ساختەچی.

پالەوان: لە دەست خۆم هاوار بۆ کوی بەرم؟

نە قەراریک، نە ئارامییەک.

ئاگر کەوتە کەوڵمەوێ.

لە مندا شتیکی تازە هاتە ئاراوێ.

گوتم خوشی له گه ل ئه واندا بهش بکه م.
 ئه وم بو لای هه مووان برد.
 کر نووشم بو یان برد.
 بو یان جه نگام ؛ هه ناسه م له دووژمن بری.
 خوینم خوارده وه و سینهم هه لدری.
 تا رۆژیک شتیکی نامۆم بینی
 به خۆمم وت خۆت ببینه،
 بووی به یاری ده ستیان.
 له م هه ساره ی ده ببینن و به ده ست ئاماژه م بو ده که ن؛
 ئه م به زم و سه رگه رمییه یان!
 کهس له گه ل تو نییه. له ته نگانه دا کیت له گه له؟
 به زه بیان به برینه کانم دیته وه.
 له ناله و هاوارم.
 ته نانه ت به زه یم به دووژمنه کانیشم دیته وه،
 که بوونه ته یاری ئه م خه لکه ته ماشاکاره.
کچه که: قسه بکه پاله وان. من پرووناکی ده بینم. هینده ی نه ماوه، بلی
پاله وان: ماله که م سندوقی غوربه ته
 و گوره پانی جه نگم فه رشی سیداره یه
 هه ر رۆژیک دووژمنیک به شیوه یه ک ده رده که ویت.
 هه ر رۆژیک هاتو هاواریک له نیوان ئه م کۆمه له ته ماشاکاره.
 به داخه وه له نیوان من و ئه واندا په رده یه ک هه یه،
 که لای نابهن.
 ده ستیک بو پیشه وه ی ده بردم.

دەستىك لە مندا دەگەرا.

ئايا راستە، مەرگ ژنىكە؟

بلى، بىدەنگ مەبە، درهەمىك دەخەمە نىو درهەمەكانت ئەگەر راستى بلىي.

كچەكە: درهەمەكەت بۆ خۆت، بە فەقىرم مەزانە. من بۆ خۆم سامانىكم هەيە.

ئەمە فرمىسك نىيە كە لە سووچى چاوەكانم دەبىينى؛

مروارىي خپ دەهۆنمەو.

پالەوان: لىوت ياقوتى سوره، گۆناكانت مەرگان.

زولفەكانت ماری زەنگىيە، پاسەوانىي خەزىنە دەكات.

كچەكە: من زار هەلدەدم، زارەكان خراپ دەوستان.

چە نەخشىكى نامۆ كەوتوو، كتىب و زار و كۆنكەن يەك شت دەلین.

نەكا پالەوان، نەكا، لەم جەنگەدا مەرگ هەبى.

لەم جەنگەدا مەرگ مسۆگەرە.

نەكا بجهنگى، نەكا بجهنگى، نىشانە رەشەكان.

لەم جەنگەدا مەرگ مسۆگەرە.

پالەوان: ئەمە ئەو شتەيە كە بە دواى دەگەرام.

بازرگان: كچەكە ون بوو. چ زرياننك.

پالەوان: بەلئىنكم بە خۆم داو.

سيا: بۆ كوى پالەوان؟ ئىمە بى ئاغا نەكەى ئاغا!

پالەوان: كوا قەلغانەكەم؟ شمشىرەكەم لە كوئىيە؟

سيا: شتىكت بىر كەوتەو پالەوان؟

شاعىر و ئاغا و بازرگان: دىوا! دىوا!

پالەوان: دوىنى - چ رۆژىك بوو - دوىنى لای دەروازەكە گويم لە خۆم بوو

دەيگوت

ھۆ پالەوان، بۆچی بەدوای دىئودا دەرۆى بۆ كىئو و دارستان؟

ئەگەر دەتەوئى، ئەو دىئو بەكوژە كە لە ناخى خۆتدايە !

پرۆلۆگ: ھاوار لەم دىئو.

پالەوان: زرىكەم، كىلاوخودەكەم.

شاعىر: من بۆنى عەشقم بىست.

پرۆلۆگ: گوئى لى بوو؟ تۆ ھىشتا لە بىرت نەكردوو پالەوان.

پالەوان: دويىنى بىنىم ھەزار سالە، بەلام نەمتوانى. ئەم دلە ھىشتابلەيسەى دى.

پرۆلۆگ: ئەى ھاوار كە ئەمە لە خراپترىن بلىسەكانە.

پالەوان: ئەم بلىسەيە خويىنى منە. ھەزار سالە نەمتوانىو بەرپىزم.

پرۆلۆگ: چى برپىزى ؟

پالەوان: ئەم خويىنە – {دەنەرىنى} شمشىرەكەم!

سيا: بىگرە.

پالەوان: لە بەردەم كام دەروازە؟

سيا: دەروازە گەورەكە. بوەستە منىش بىم –

پالەوان: نا – بەتەنيا !

{دەچىتە دەروە}

بازرگان: چى بوو؟ ژنەكە بۆ كوئى چوو؟ پارەى وەرنەگرت.

ئاغا: گوتمان بە فىلىك پالەوان ھەلخەلەتەنە، چ مەكرىكى كرد.

فىلىك كە بە مېشكەدا نەدەھات. درۆيەك باشتر لە سەد راستى.

شاعىر: شتىكى نامۆ بوو. چوون و ھاتنى - شتىكى نامۆ نەبوو؟

بازرگان: فەرقى چى دەكا گەر بازارى دراو فرۆشان لە بەلا دوور بى؟

ئاغا: بازارى قورئانخويتان و ھەلوالىتەران!

سيا: بازارى خانم سەرۆكان!

پرۆلۆگ: دوینی به تەنیشت دارمیۆیک تیپه‌ریم له باخه‌وانیکم بیست که ده‌یگوت
خەم و شەراب تا کۆن بن بۆ پیاو بە تامتره.

بزانە که شەراب تەنیا بۆ رۆژیک پیاو له پهلویو دەخات،
بەلام خەم بۆ هەمیشە.

شاعیر: من حەزم دەکرد پالەوان بام.

سیا: مەهیلە حەزت لی بی!

شاعیر: هۆکاریک بلی.

سیا: شمشیری پالەوانیک قورسە،

و ه پینەکانی ماندوون.

لەو رینگا زۆرانە ی که رۆشتوو،

و ئەو شمشیرە قورسە ی که بردوو یەتی،

و خەمیک که هەمیشە دەخوا.

شاعیر: ئەمە من بیرى ئەو خەمە دەخاتەو ه که بوونی من.

سیا: پالەوان هەمیشە سەرگەردانە،

دلێشی له خۆی سەرگەردانتر.

شاعیر: من دەمەوی بيمه پالەوان، برۆم بۆ شاخ و دارستان

و هک هەورە تریشقه، و هک باو بۆران.

سیا: پیوست ناکا به دواى ديو برۆینه شاخ و دارستان،

ئەگەر ویستت بکوژی، دیۆیک بکوژە که له ناخی خۆتە.

{دەنگی هەورە تریشقه}

پرۆلۆگ: پالەوان بۆ جەنگ رۆشت. جەنگی دوا دیو. بەلام نەک دوایین؛

دوایین دیو – دلێ خۆی بوو.

{لە ناکاو پالەوان و دیو هکە دینە سەرەو،

بازرگان و ئاغا و شاعیر و سیا رادهکهن،
جهنگی پالەوان و دیو، دهنگی سازهکان. پاشان
ئەوان ون دەبن، که هەرکەسه و له ترسا بۆ لایهک رادهکات.
بۆ ساتیک سیبەری پالەوان و دیوهکه لهسەر
پەردەى باکگراوندهکه که وینهى جهنگى لهسەرە دەردەکهوئ
دیوهکه دهکهوئ، و سیبەری پالەوان تئ دەپهري،

{هاتوهاواری خوشحالی.}

بازرگان: من گویم له دهنگی دلخوشی خه لکی بوو.

پرۆلۆگ: خه لکیک که ته نیا سهیریان کردوه،

مه رگی دیویک، یا که وتنی پالەوانیک.

{پالەوان دیتە ناوه وه}

بازرگان: ئیمه هاواری خوشحالی خه لکمان بیست.

ئاغا: ئیمه وه ستاوین تا دهستهکانی تو ماچ بکهین

بازرگان: و ئەگەر ریگه بدهی پینهکانیشت

شاعیر: من هه میشه ههزم دهکرد له جیگای تو بام.

پالەوان: به لام من ههزم نه دهکرد له جیگای خۆم بام.

شاعیر: پالەوان چی گوت؟

ئاغا: من باش گویم لی نه بوو.

سیا: پالەوان، تو برینداری.

پالەوان: به لی، برینیکی بچووکه.

سیا: به لام هه میشه مروّف به م برینه بچووکانه دهمرئ.

پالەوان: له کوتاییدا رستم.

سیا: چی؟

پالەوان: ئەم خۆینە داخە.

سیا: کەواتە ئاسوودە بووی؟

پالەوان: خەریکە.

سیا: من چی؟

پالەوان: بیدە دەست رۆژگارەوہ.

سیا: بەلام تۆ خۆت نەتسپارد. خۆت ئەم برینەت دەویست.

پالەوان: نا، ئەوہ درندەترین دیو بوو.

شاعیر: درندەترین؟

بەلام کۆتا دیو نەبوو. گۆی بگرە گەنجو؟

هیچ دیویک کۆتا دیو نییە.

هەرۆک چۆن هیچ پالەوانیک

ئێستا کە ئیمە لیژەین، دیوی تر،

و هەرۆها لەوانە یە - پالەوانی تریش

خەریکن گەرە دەبن

بەلام تۆ هیچ کات، حەزمەکە، کە لە شوینی من بی.

{شمشیرەکە ی فری دەدات و.

بۆ لای قەلاکە دەروات}

سیا: {هاوار دەکا} بۆ کوئی دەرووی؟

پالەوان: سەرەوہ.

سیا: کەواتە تۆ دەرووی؟

پالەوان: بەلێ.

سیا: بوہستە منیش بیم.

پالەوان: نابێ - بەتەنیا.

{رۆشتووہ - دەرگای قہ لاکہ دەدەخری}

شاعیر: پالەوان بۆ کوئی رۆشت ؟

ئاغا: بۆ کوئی رۆیشت؟

سیا: برۆینە ناو شار، ھەموو شوینی بووہ چراخان،

برۆین دلخۆش بین دیوہکە کوژرا.

بازرگان: تۆش وەرہ. لە ھەموو شوینی سەما دەکەن؛

خانم کەرسوار، خانمی تەلەکەبان، خانم فانۆس بان.

ئاغا: ناپەسەندە، شەرەمە، بەلام سەیرکردنیشی خۆشە.

بازرگان: وەرہ برۆین رەشتالە، تۆی لاسایی کەرەوہی گۆرانیبیژان ھەقە

لاسایی کردنەوہیەکی باش بکەئەم جارە.

ئاغا: تۆ گالته جارێ، دەبێ خەلکی بە پیکەنین بینی.

سیا: من چیتەر نامەوێ گالته جارێ کەس بم.

پرۆلۆگ: گیانمی یاقوت، من باسی تۆم کردووہ و بەلێتم داوہ

ئێستا سیا ھات، چۆن ھاتنی.

ژاوەژاوە کەوتە ناو خەلکەوہ.

دایکان دانیشن، منالان بیدەنگ بن.

سەرھتا سلاو لە ئەوان بکە -

پاشان بسوورپۆہ، راست و چەپ،

ھەمووان چاوەرێی سەیرکردنی یارییەکانی تۆن.

سیا: ئیتەر نابێ کەس چاوەرێی سەیرکردنی من بێ.

پرۆلۆگ: چی دەلێی کاکە؟ ئێستا تۆ تاکە کەسی

کە دەتوانی سەیرکەرانی من سەرگەرم بکە.

سیا: من ناتوانم سەیرکەرانی تۆ سەرگەرم بکەم.

بازرگان: سیا، ئیستا که هه مووان دلخوشن تۆ ده گریت؟

دلخوش به سیا، ئاخر دیوه که کوژرا !

سیا: به لئى، به لام پالەوانیش مرد.

پرۆلۆگ: پالەوان؟

سیا: به لئى، پالەوانى چیرۆکه کانى تۆ.

شاعیر: پالەوانى هه موو چیرۆکه کان.

پرۆلۆگ: پالەوانیک که هیرشى بۆ هه مووان برد، به لام به رانبەر

به خوى شکستی هینا.

ئاغا: ئەو به ته وای مانا پالەوان بوو. مرد. تۆ ده گری.

شاعیر: ئیمه ییش ده گرین

بازرگان: له شاریشدا خوشی ده کهن.

شاعیر: بۆ له ناوچوونى کوتا دیو.

پرۆلۆگ: کام دیو کوتا دیوه؟

{وچان}

شاعیر: ئیستا که پالەوان مردوو، چیرۆکه کانى تۆ پالەوانیکى دیکه ی ده وئى.

پرۆلۆگ: له کوئییه جوامیریک که ئەم شمشیرە هه لگرتیه وه؟

{به بازرگان} وه ره هه لیگره، زۆر قورس نییه.

بازرگان: من ؟ بۆ من؟ کوگا کانى من پرن له ده غلودان.

پرۆلۆگ: راوه سته -

بازرگان: من به خیرایى ده گه ریمه وه.

پرۆلۆگ: {پروو له ئاغا} تۆ هه ولده، له وانه بتوانى.

ئاغا: من دوعا بۆ ئەو که سه ده که م که هه لئى ده گریته وه !

پرۆلۆگ: {پروو له شاعیر} تۆ چی؟

شاعیر: حەز دەکەم.

پرۆلۆگ: قوربانی هەناسەت بۆم، هەلیگرە.

سیا: دەستی لێ مەدە، بێر بکەو و، ئەگەر بێرت کردەو و

هەلتگرت بزانە کە ئیتر ناتوانی دایبێتی.

شاعیر: لەنیو ئەم دلە داخدا کە تەنیا لەناو بیابانەکاندا

بێدەنگ دەبی.

پرۆلۆگ: ریز لە نیو ریز، شوین لە جیی شوین،

هەنگاوێک بۆ پیشەوێ!

شاعیر: بەلام ئەم شمشیرە بۆ وا قورسە؟

سیا: ئەمە سەرەتای پالەوان بوونە، بیخە سەر شانەکانت.

تۆ دەبی تا کۆتایی تەمەنت ئەم قورسییە لەسەر

شانەکانت هەلگری.

لە ئیستاوە دەرگای هەموو دەروازەکان

بە پروتدا کراوەتەو،

رێگای هەموو بیابانەکان بۆت درێژە

تۆ دەبی برۆی و برۆی و برۆی!

لەژێر گەرمی خۆر

لەگەڵ ئەو گرەمی کە لە سینەتدایە.

پرۆلۆگ: — بە هەنگاوی قورس -

سیا: و تەنیا تالی پالەوانیک -

پرۆلۆگ: و قورسای ئەم تەنیا.

سیا: تۆ دەبی بۆ دەشتە دوورەکان برۆی -

پرۆلۆگ: و کیوی پشت دەشتەکان

سیا: و دونیای پشت کینوهکان.

شاعیر: ناتوانم.

{شمشیرکه فری دهدا.}

من له سهر سهری ئەم شمشیره داده نیشم،

تا رۆژیک پالەوانیک دئ و هەلی دەگری.

سیا: بروانه ئەم دیوه بروانه ئەم بەچکه دیوه،

بروانه گه وره و بروانه بچووک

بروانه لیو و بروانه ددان، بروانه له یلا و

بروانه مه جنون،

بروانه کهر بردانه شه پکه، بروانه لۆتی و بروانه

عهنتەر، بروانه من و بروانه ئەوان.

پرۆلۆگ: ئیستا له شاردا هه مووان به مهرگی دیویک

یا ئەتواری سیا، پیندهکه نن.

سیا: [تیدا دەمینیت] من نامه وی سیا بم.

پرۆلۆگ: منیش نه مده ویست بی لانه بم، به لام ویستن و ژیان هه ریه کن له لام،

له گه ل تومه ؛ گورانی بلی و

بخولتوه هه مووان چاوه رین

سیا: ناتوانم. سویند ده خۆم.

پرۆلۆگ: ده بی بتوانی؟ بیستت؟ ئەمه قسه ی پرۆلۆگه !

من تۆم به دهسته کانی خۆم دروست کردووه.

سیا: به لام داوه کانی من به دهستی تۆ نییه. من ده پۆم

پرۆلۆگ: بو کوئ؟

سیا: شوینیک که بتوانم ئەم خوینه ره شه ی تیدا برپۆم.

{پەردەكە دادەرىتتەوه}

پرۆلۆگ: بەرپەزەن و خانمان، خانمان و بەرپەزەن

من دەمويست ئىوه سەرگەرەم بگەم،

بەلام ئەوان نەيانتوانى خويان فەرەمۆش بگەن.

ئەوان كۆتى ئەو زنجيرانەبوون كە بەهيزتر بوو

لە قسەكانى من.

هەركاتىك پەردەكە لادەدرا،

ئەوان پەردەيەكى تريان، بە رەنگى تريان لە خويان دەگرت.

بەلام ئەمرۆ ئەوان پەردەكەيان دراند.

خانمان و بەرپەزەن، بەرپەزەن و خانمان

لە من ببوورن كە نەمتوانى سەرگەرەمتان بگەم،

لەوانيش ببوورن كە نەيانويست هۆكارى

پىكەنىنى ئىوه بن.

ئەوان نەيانتوانى خويان فەرەمۆش بگەن،

و بۆچى هېچ كەس ناتوانى خوى فەرەمۆش بگا؟

{تارىك دەبى.}

كۆتايى